

TÉMA MĚSÍCE

ČESKÉ REPUBLICE JE 100 LET

Koncert symfonického orchestru Musica Florea

foto Petra Hajská

Nedělní odpoledne 28. října se v Líbeznicích podobalo mnoha místům v České republice. I ve středočeské visce se slavilo úžasných 100 let od „narození“ prvního československého demokratického státu v podobě vzpomínání nad dobovými fotografiemi i zasazení stromu republiky. Přesto byly Líbeznice ve svých oslavách něčím unikátní.

Velká sportovní hala Na Chrupavce se na celý víkend doslova proměnila zároveň i galerií, Vladislavský sál i Smetanovu síň. Ani klubovna skautů nezůstala jen klubovnou. Optimisticky laděný žlutý prostor byl doslova nabit událostmi, emocemi i lidmi. Komentovaná procházka dějinami Líbeznic ve vazbě na historii naší republiky byla jednak podbarvena hlasem ředitelky Oblastního muzea Praha-východ Hany Bílkové a slovem jednoho z největších patriotů Líbeznic Václava Mikoláše, jednak doprovázena dobovými fotografiemi. Právě fotografie na tyto toulky historií přilákaly neuvěřitelné množství lidí. Již začátkem října si mohli všichni místní občané listovat úžasnou publikací s názvem *Líbeznice 1918–2018*. Brožurku malé velikosti, ale velkého významu společně vytvořili lidé okolo současného starosty Martina Kupky. Nejen místa zmizelá se opět vynořovala z proudu dějin, objevovala se i jména lidí, kteří měli být podle tehdejší vládnoucí třídy naší republiky ve druhé polovině 20. století spíše zapomenuti.

Ve 14 hodin byla v ulici Na Hůrce odhalena pamětní deska plukovníku Jaroslavu Mikulášovi Novákovi. Ano, to je ten plukovník, po kterém je v obci pojmenována jedna z nových ulic. Věnován mu byl nejen název ulice, ale i bronzová deska bude připomínat místo, kde tento legionář na místě, kde velitel těžkého opevnění trze Hančička, náčelník generálního štábu I. československé divize ve Francii a do roku 1946 velitel administrativního štábu pro Střední

východ, prožil část svého života. Bohužel už jen jako penzionovaný, vězněný a následně vojenských hodností zbavený muž pevných zásad i morálních postojů, kterých se nikdy nevzdal. Nebyli takoví všichni, a proto si je musíme stále připomínat. I tato slova zazněla při slavnostním odhalení pamětní desky, kterého se zúčastnil také pan Lukáš Cohorna, jeden ze žijících příbuzných pana plukovníka.

A máje na paměti, že demokracie potřebuje vždy zalévat a pěstovat jako křehká květina, zasadili a pořádně zalili představitelé vedení obce spolu s mnoha líbeznickými „Lípou republiky“ v parku Na Chrupavce. Pro obec a tuto mimořádnou příležitost ji obstaral místní patriot Milan Nedvěď.

Narozeninové oslavy naší republiky byly zakončeny v hale Na Chrupavce. Sportovní hala se proměnila ve společenský sál, jemuž vévodila velká trikolóra nad jevištěm, vlajková i květinová výzdoba nasvícená barvami naší republiky a hlediště lemované výtvarnými díly žáků místní základní umělecké školy. Zaplněný sál přivítal nejprve potleskem pana starostu, aby ho pak ještě větším odměnil za jeho krásnou narozeninovou řeč směrem k naší České republice. A to publikum zdaleka netušilo, co dnešní podvečer ještě zažije.

Starosta Martin Kupka předal slovo panu Marku Štrynclovi, který lehkým pokynem ruky přivítal na je-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

ve středu 7. listopadu proběhlo ustavující zasedání zastupitelstva obce. Slavnostní atmosféru navodila hned v úvodu hymna České republiky v podání sboru ZUŠ Líbeznice. Následovalo ocenění strážníků za věrné služby obci. Pak přišel na řadu slib zastupitelů a volby starosty, místostarostů a dalších členů rady obce. Rada bude pokračovat ve stejném složení jako v uplynulém období. K Michalovi Doubravovi přibyl jako nový neuvolněný místostarosta František Grunt. Čtete právě můj další úvodník, což je znamení, že mi zastupitelé svěřili úřad starosty pro další období a s ním i tento milý prostor ve Zpravodaji.

Slavnostní ráz ustavujícího jednání zastupitelstva mám hned z několika příčin rád. Nepotrpím si na formality a protokol, ale jsem toho názoru, že slavnosti a rituály k lidskému životu patří. Běžná jednání zastupitelstva mají zpravidla na programu množství běžných bodů. O některých se dokonce vede vcelku zajímavá diskuse. Ustavující zasedání zastupitelstva má ale jiný cíl. Jde o to, ukázat a především prožít, že důvěra vyjádřená zastupitelům ve volbách má svoji váhu a že všichni, kteří se o hlasy ucházeli, mají teď příležitost své sliby a vize naplnit. Zní to možná jako klišé, ale právě slavnostní průběh ustavujícího jednání zastupitelstva má všem zastupitelům zdůraznit jejich odpovědnost za to, jak naloží se svým mandátem a zda jej využijí k tomu, aby za čtyři roky byli lidé spokojeni se správou a rozvojem své obce. Já na rituál ustavujícího zastupitelstva slyším. Vnímám jej i jako symbolický startovní výstřel do další práce. Působení v místním zastupitelstvu je příležitost naplnit v malém měřítku to, o čem často hovořil Masaryk. Říkal, že demokracie je diskuse, ale ještě častěji zdůrazňoval, že se vztah k ní realizuje skrze konkrétní práci. Tu je možné na komunální úrovni odvést a zároveň sledovat lépe než kde jinde. Pokud se nám někdo snaží nakukát, že je zastupitelská demokracie přežitek, neúčinnější zbraň a srozumitelný protiargument na to může dát právě dobře vedená komunální politika.

Jestli se za čtyři roky podmínky pro život v obci zlepší, je jasný důkaz, že tato forma demokracie není odsouzena k selhávání, ale že funguje. Zlepšením podmínek nemyslím jen nové upravené silnice a chodníky a nově vysazené stromy. To samozřejmě je důležité, ale to je schopna za určitých okolností zajistit i funkční diktatura. Pro demokratické vedení obce je zároveň důležité, aby dokázalo vytvářet prostředí, kde se budou lidé v dobrém potkávat, a dokonce si i navzájem na základě těchto kontaktů více důvěřovat. A co víc, kde vítězí pravdivé a věcné argumenty a kde je možné aktivně ovlivňovat veřejné dění, aktivně se do něj zapojovat a realizovat se v něm. Pak se totiž může dostavit opravdová spokojenost s životem v obci.

Přál bych si, aby nejen na jednáních zastupitelstva, ale i především v práci jednotlivých čerstvě ustavených výborů se dařilo pěstovat otevřenou atmosféru a mohl se zapojit každý, kdo má chuť Líbeznici pomoci.

Martin Kupka

Dokončení na straně 2

Číslo měsíce: 100 – tolik let je naší republikou.

Dokončení ze strany 1

viště padesátiletý symfonický orchestr Musica Florea. A pod jeho taktovkou se sportovní hala proměnila jako mávnutím kouzelného proutku ve Smetanovu síň Obecního domu. Kdyby pánové měli klobouky, jistě by je smekli nejen před akustikou tělocvičny, ale především před uměním orchestru Musica Florea, která se snaží svým posluchačům hrát hudbu tak, jak mohla znít v dobách svého vzniku. Tato autentická nebo také historicky poučená interpretace na dobové nástroje či jejich kopie oprostuje hudbu od technokratického vidění světa a vrací ji tam, kde vznikla – tu do baroka, tu do romantismu, tu k symfonické hudbě Antonína Dvořáka.

A tak se Líbeznice přenesly na vlnách symfonického orchestru do roku 1882, do Prozatímního divadla, aby si vyslechli předehru Domov můj, op. 62 ke hře Josef Kajetán Tyl autora Františka Fer-

dinanda Šamberka. A přidáme-li k názvu opusu slůvko „kde“, lze říci, že posluchači strávili mnoho minut poslechem motivů české hymny a také písně „Na tom našem dvoře“. Pod taktovkou dirigenta hudba umlkala či naopak rostla a sílila jako vlny na rozbouřeném moři. Neskutečný zážitek. Nebyla jsem jistě sama, kdo si po první části koncertu připadal jako Julia Roberts v opeře ve filmu Pretty Woman.

Před druhou částí koncertu, kdy byly předneseny tři věty 4. symfonie Antonína Dvořáka, se tělocvična proměnila ve Vladislavský sál Pražského hradu. K výročí sta let republiky byla první udělena Cena obce Líbeznice. Cena, která oceňuje činnost, dílo či působení ve prospěch obce. Jejím prvním laureátem se nemohl stát nikdo jiný než Ing. Karel Štoll, CSc. Potlesk publika byl ohlušující a neutuchající, což si vysloužilo komentář pana starosty: „Tak takovýhle potlesk na Hradě určitě nezazní.“ Zato naším sálem zněl ještě dlouho upřímný, oceňující a důstojný po-

tiesk pro líbeznického občana, který přispěl – a doufejme, že bude i nadále přispívat – k duchovnímu rozvoji celé obce.

Potleskem skončil i první koncert symfonického orchestru v Líbeznici. Tímto potleskem byly symbolicky završeny oslavy naší stoleté republiky. A jaký je vlastně časový úsek sto let? Krátký z hlediska naší Země coby zelené planety? Středně dlouhý v dějinách lidstva? Či dlouhý podle věku lidí? Ať je subjektivně krátký, nebo dlouhý, vždycky je to neohraničená přímka, která nás má vést dál a dál v naší každodenní práci. A nezapomeňte, že první republika byla výsledkem společného úsilí, kde však každý jedinec přispěl svou vlastní kapkou do „rybníka“ československé demokracie. Jak bylo řečeno výše, demokracie je křehká jako květina, lehce se zlomí pod nepříznivými vlivy, proto je potřeba udržovat její kořeny pevné a zdravé.

-IČ-

i ROZHOVOR

PRO MĚ JE DŮLEŽITÁ SVOBODA, RODINA A PŘÁTELÉ

U příležitosti 100 let Československé republiky udělilo zastupitelstvo obce historicky první Cenu obce Líbeznice. Na slavnostním večeru toto symbolické ocenění za dlouholetou práci pro rozvoj společenského a duchovního života v obci předal čestný občan a bývalý starosta Ota Hlavín prvnímu laureátovi Karlu Stollovi. S několikadenním odstupem s ním také vedl rozhovor.

Odkdy bydlíte v Líbeznici a odkud jste sem přišli?

Přistěhovali jsme se v roce 1980 z Prahy 10, kde jsme od roku 1961 obývali družstevní byt. Že jsme přišli do Líbeznice, byla vlastně náhoda. Chtěli jsme původně nějaký domek v Praze nebo v oblasti západně od Prahy směrem na Plzeň, abychom měli blíže k rodičům. Moje sestřenice pracovala v té době v Družstvu RODOM a nabídla nám možnost koupě rozestavěného řadového domku v Líbeznici. Důvodem našeho stěhování bylo to, že pobyt ve čtyřpatrovém domě se stával neúnosným, když obě dcery Michaela i Lucie studovaly hudbu a soušedé při jejich domácím cvičení nepřetržitě bušili na tělesa ústředního topení a dveře bytu, a to třeba i v odpoledních hodinách. Společně jsme se jeli do Líbeznice podívat. Již z dálky nás zaujal pohled na kostel, který se malebně tyčil nad obcí. Prohlédli jsme si domek, jeho uspořádání se nám líbilo, a tak jsme se brzy rozhodli stát se místními občany.

Jaké byly Líbeznice a život v nich před rokem 1989?

Líbeznice tehdy a dnes, to je ovšem propastný rozdíl. Okolí našich řadových domků bylo přímo otřesné, zvláště se zapáchající skládkou řepy na Chrupavce, kde je dnes úžasný areál. Také komunikace v obci byly v žalostném stavu, o autobusové dopravě ani nemluvě. Často se mnoho občanů do přeplněných autobusů vůbec nedostalo, a tak cesta do zaměstnání v Praze byla úmorná.

Ještě před pádem totality jsi organizoval různé aktivity v místní farnosti. Zaznamenal jsi odpor státní moci? Jaká byla odezva místních občanů, kteří do kostela nechodili?

Předání historicky první Ceny obce Líbeznice

foto Petra Hajská

Je pravda, že jsme začali s hudebními aktivitami ještě před pádem totality v kostele sv. Martina. Ze začátku se nic nedělo. Teprve při prvním provedení Rybovy České mše vánoční v roce 1986, při velké účasti občanů, došlo k mohutné reakci ze strany ONV (Obecní národní výbor – pozn. red.) a místní organizace KSČ obrácených proti mně a tehdejšímu faráři P. Pavlu Kunešovi, který měl nepříjemná jednání s církevním tajemníkem. Přesto jsme v této aktivitě nadále pokračovali.

Déle než 30 let provádíte na silvestra Rybovu Českou mši vánoční. Co tě přivedlo k tomuto počínu?

Rybovu mši provozujeme pravidelně od roku 1986. Měl jsem k ní od mládí neobyčejný vztah vyvolaný idylickým obdobím na plzeňském kúru františkánského kostela, kde působil můj tchán Josef Milt jako regenschori a kde jsme s mojí ženou Helenkou zpívali ve sboru. Vždy jsem toužil zazpívat si v této mši sólo Mistra, a to se mi v Líbeznici povedlo 26 let po sobě.

Co pro tebe osobně znamenal 17. listopad 1989?

Sedmnáctý listopad 1989 mi přinesl velkou radost, období plné nadšení a splnění celoživotního, záduchového přání. Jezdili jsme se ženou na všechny demonstrace do Prahy. Poté jsme s tebou a dalšími

třemi občany založili v Líbeznici OF. Jistě si, Oto, vzpomínáš na 14. prosinec, na úžasnou atmosféru přeplněného sálu místního kina.

Tento den nám přinesl vytouženou svobodu, pád nenáviděného komunistického režimu. Mohl jsem svobodně žít, cestovat a naplňovat si svá přání, i ta profesní. Začal jsem podnikat ve svém oboru a pak i hodně cestovat

Co všechno se pro tebe změnilo i v samotných Líbeznici?

Změnilo se mnoho. Mohli jsme bez starostí provozovat koncerty v kostele, využívat svobodu slova. Rád jsem přijal funkci předsedy školské a kulturní komise v novém zastupitelstvu, kterou jsem zastával dvě funkční období.

Které tvé představy z té doby se naplnily a které naopak zůstaly nenaplněné?

Nelíbilo se mi, že nebyla zakázána činnost KSČ, a skutečnost, že její vliv stále přetrvává.

Když porovnáš kvalitu života za totality a dnes, co se podle tebe zlepšilo a co je naopak horší?

Kvalita života proti dřívějšku je neporovnatelná. Dá se volně podnikat a konzumovat množství rozličných potravin a ovoce, o kterých se nám dříve ani

nezdálo. Nedostatkem ovšem je, že mnozí na ně z nízkých platů nedosáhnou. Také bydlení je velmi drahé a mladé páry mají velké potíže s hypotékami, zvláště po současné novelizaci.

Vím, že celá vaše rodina miluje hudbu. Kdo přivedl k hudbě právě tebe?

Jako student jsem se učil hře na housle, ale to jsem příliš neuplatnil. K aktivnímu provozování jsem se dostal prostřednictvím své ženy Helenky, jak jsem se už zmínil, a to ve zpěvu vážné hudby. Její otec působil v Plzni dokonce na třech kůrech a při mších dirigoval sbor a orchestr (převážně ze členů plzeňského divadla) v dílech českých i světových skladatelů. Takže brzy po svatbě jsem se zapojil do aktivního muzicírování.

Pomohl ti tento vzor při vedení tvých dětí k lásce k hudbě?

Děti přilnuly k hudbě hlavně zásluhou mojí ženy. Obě dcery jsou profesionální hudebnice, starší Michaela hraje na violoncello, mladší Lucie na varhany. Jeden vnuk studuje na AMU obor fagot, druhý je kytarista amatér a vnučka se učí hře na trubku a hraje v komorním souboru na flétnu.

Celá vaše rodina úžasným způsobem přispívá již několik desetiletí svojí účastí při pořádání kulturních i církevních akcí. Vzpomínáš si, kdy a jak to začalo?

Začalo to hned po přistěhování v roce 1980. V osmdesátých letech jsme vlastně dělali nejvíc produkcí a nejkrásnější věci. Zpívali jsme v rodinném kvartetu. Michaela soprán, Helenka alt, Lucie tenor a já bas. Farář Pavel Kuneš byl a je stále nadšeným milovníkem hudby, tak jsme měli velkou podporu.

Zpívali jsme často nejen v Líbeznicích a místní farnosti, ale byli jsme zvaní po celé republice. Často jsme zpívali a hráli na Plzeňsku, Karlovarsku, Posázaví, na Řípu, na Moravě a také na Slovensku. Byli jsme takoví hudební poutníci.

Dělali jsme celé mše, dokonce premiéry po 200 letech. Lucie měla na konzervatoři mnoho kamarádů, kteří rádi přijížděli na větší akce, takže jsme mohli dělat věci se sborem, sóly, komorním orchestrem.

V této době vznikla i tradice „rybovky“. V roce 1986 to spunktovala Lucie se svým spolužákem F. Šťastným z Mělníka. Na Boží hod vánoční jsme jezdili podpořit mělnickou akci a mělnický sbor k nám jezdil zase na silvestra a jezdí dodnes, byť jich za těch 33 let dost ubylo. Mně se splnilo celoživotní přání zazpívat si basové sólo Mistra a splnilo se mi celkem 26krát. V osmdesáti jsem usoudil, že je to třeba přenechat mladším a profesionálům. Ale zpívání ve sboru bych si nenechal ujit.

To intenzivní muzicírování skončilo, když se dcera Michaela vdala a odstěhovala. Stále jsme pokračovali, ale bylo to už složitější. V roce 1995 se přistěhovali Konopáskovi, kteří účinně doplnili kvartet, vlastně jsme mohli dělat i pětihlasy. Zpívali jsme v Líbeznicích a po farnosti. Zúčastnili jsme se festivalu chrámové hudby v Ústí nad Orlicí a účinkovali na různých koncertech

Co by ti udělalo radost? Kdybys mohl, co bys rád změnil a co naopak zachoval beze změn?

Největší radost by mně udělal návrat k plně demokratické společnosti v té podobě, jak vznikala po sametové revoluci.

Za svůj život jsi zažil celou řadu různých prezidentů republiky. Kterého z nich máš v největší úctě? Proč?

Z řady jedenácti prezidentů fungujících za mého života bych vybral celkem tři v pořadí Tomáš Garrigue Masaryk, Václav Havel a Edvard Beneš, a to pro jejich nesmlouvavý přístup k demokratickým hodnotám. V době úřadu prezidenta Masaryka jsem byl ovšem malé dítě, ale Václava Havla jsem mohl sledovat dlouho již při jeho disidentských akcích během totality a měl jsem ho s celou rodinou moc rád. Sledovali jsme se ženou Hovory z Lán a využívali každou příležitost k účasti na jeho aktivitách.

Co bylo a je pro tebe v životě nejdůležitější? Je to profesní růst, rodina, přátelé, finanční nezávislost, pohodlné bydlení, svoboda, kultura, politika, pocit bezpečí, nebo něco úplně jiného?

Pro mě je důležitá svoboda, rodina a přátelé, politika a kultura. Měl jsem rád i svou práci v oboru výzkumu železniční zabezpečovací techniky, díky níž jsem si naplnil touhu po cestování.

Jak se ti žije v Líbeznicích?

V Líbeznicích se mi žije dobře. Oceňuji vznik unikátních staveb navržených významnými architekty, úpravu komunikací a prostranství s malebnými zákoutími, jež jsou zásluhou vedení obce. A také práci místní policie. Mám radost i z toho, že občané současné vedení podporují, což se ukazuje vždy při komunálních volbách.

Děkuji za rozhovor a přeji ti hodně zdraví a štěstí do mnoha dalších let.

Ota Hlavín

TÉMA

DVĚ ZMĚNY V LÍBEZNICKÝCH ULICÍCH

Letošní rok přinesl obci nejen významnou investici do stavby nové školy, ale miliony korun z vlastního rozpočtu mířily do úprav komunikací. Nezbytnou rekonstrukci prošla po mnoha letech čekání Pražská ulice a zároveň se podařilo pro chodce upravit křižovatku ulic Hovorčovická, Nedvědova a Plukovníka Nováka.

1. Přejíždění pro chodce v Hovorčovické

Zajistit bezpečnější podmínky pro pěší i motoristy, to byl hlavní cíl úprav křižovatky ulic Hovorčovická, Plukovníka Nováka a Nedvědova. Na místě vznikl nový osvětlený přechod pro chodce. Investice to ale byla náročnější, protože bylo nutné překonat příkop u silnice a zároveň v celé části zajistit veřejné osvětlení.

ČESKÁ NORMA PŘIPOUŠTÍ U OBOUSMĚRNÉ KOMUNIKACE ŠÍRKU NEJMÉNĚ 5,5 METRU

„V Hovorčovické ulici jsme pravidelně měřili rychlost vozidel. Nemohli jsme tam ale stát pořádek a ze zkušeností i připomínek místních obyvatel víme, že někteří řidiči na vjezdu do obce prostě

Nejen nový přechod zvýší bezpečnost

foto -ma-

nezpomalují. V Bašti se osvědčil nový radar s ukazatelem rychlosti a registračním číslem vozidla. Doporučili jsme stejné zařízení osadit i do Hovorčovické ulice. Pevně doufáme, že se tak podaří většinu řidičů přimět k pomalejší a bezpečnější

jízdě,” říká velitel líbeznických strážníků Rudolf Sedlák.

Celá úprava křižovatky včetně nových chodníků, zatrubnění části příkopu, veřejného osvětlení a radaru přišla téměř na 700 tisíc korun.

Dlouho připravovanou rekonstrukcí prošla v uplynulých čtyřech měsících Pražská ulice. Změnila se k nepoznání. Do letošního léta patřila ke komunikacím s nejhorší kvalitou povrchu. Zbytky asfaltu přecházely místy jen ve štěrku nebo hlínu a zase naopak. Obec na souvislou opravu hledala finanční prostředky několik let. V otevřené soutěži na dodavatele stavby uspěla společnost Strabag. Celou investiční akci zvládla nakonec v čase kratším proti původním plánům o jeden měsíc. Celé dílo měl jako stavbyvedoucí na starosti líbeznický občan Václav Foltýn.

2. Rekonstrukce v Pražské

Stavba započala v červenci a v listopadu se do Pražské vrátila doprava. „Půjde snad o první akci, kde se podařilo během stavby ušetřit. Původně se náklady měly vyšplhat až ke 13 milionům korun. Výsledná cena bude ale o něco nižší. Úspory jsme našli v úpravě pláně a využili jsme je zejména do finálních sadových úprav. Do ulice přibude na konci listopadu více než 20 okrasných třešní. V horní části v místech zúžení komunikace doplní výsadbu třešní větší javory,“ přibližuje celou opravu komunikace starosta Martin Kupka. Bez stromů by vypadala celá úprava komunikace syrově a prázdně. Po dokončení výsadby se cel-

kový dojem významně změní. „Těšíme se, až na jaře všechny ty třešně pokvetou,“ dodal starosta.

Projekt samotné přestavby komunikace se rodil více než jeden rok. „Diskutovali jsme s vlastníky všech přilehlých nemovitostí. Shromáždili jsme jejich požadavky a hledali spolu s nimi nejlepší možné řešení. Postup je to časově náročný a zdoluhavý. Ve všech dosavadních případech se nám ale osvědčil. Bylo by smutné, kdyby nakonec lidé nebyli s úpravou svého bezprostředního okolí spokojeni.

Samozřejmě že musíme často hledat kompromis, abychom splnili technické normy. A platí také, že nikdy nemůžete vyhovět všem. Výsledek je ale určitě lepší, než kdybychom se s místními o finální podobě nebavili,“ vysvětluje místostarosta Michal Doubrava.

Na internetových stránkách obce se objevila kritika, že je komunikace příliš široká a že bude svádět k rychlé jízdě. „Vedení obce na nás tlačilo, abychom komunikaci co nejvíce zúžili. Argumentovalo právě tím, že široká komunikace povede řidiče k méně opatrné rychlejší jízdě. Česká norma připouští minimální šířku jízdního pruhu 2,75 metru. Tady bylo nutné počítat s obousměrnou komunikací, která musí mít nejméně 5,5 metru šířky. Vyprojektovali jsme tedy komunikaci o nejmenší přípustné šířce. Velkým oříškem bylo vybudovat dost míst pro parkování. To je teď nejkřiklavější téma u všech rekonstrukcí ulic. Aut prostě v domácnostech přibývá. Jsem přesvěd-

čen, že jsme místním lidem vyšli maximálně vstříc a navrhli dostatek míst, kde je možné zaparkovat. První větší deště ukázaly, že by mělo být správně vyřešené i odvodnění. To se ale definitivně potvrdí až při mohutnějších a trvalejších srážkách,“ vysvětlil autor projektu Josef Filip.

Na internetu se objevil také kritický názor, že obec měla jen opravit povrch a všechno ostatní zachovat. „Kdyby to bylo tak snadné, určitě bychom to tak udělali,“ odpovídá Michal Doubrava a dodává: „Dosaďadní vozovka neměla prokazatelně žádné podkladní souvrství. Jakákoli oprava povrchu by vydržela pouze krátký čas. Třeba jen zimu. Máme takových pokusů za sebou už několik. Byly by to vyhozené peníze. To není věc názoru, ale prostého konstatování faktů a správného odborného postupu. V celé délce komunikace bylo nutné vybudovat kvalitní „kufr“, abychom se nemuseli každý rok vracet k opravám.“

Důležitým požadavkem obce byla bezpečnost komunikace. Všechny křižovatky jsou proto zvýšené, aby i nedisciplinované řidiče zbrzdily. V horní části nebylo možné s ohledem na vzdálenost mezi domy a požadavky na parkování vybudovat chodník. Projektanti řešili zklidnění dvěma zúženími místy. V dolní části pak umístili chodník, který zajistí bezpečný pohyb chodců. Jedná se navíc o část ulice, kde je počet pěších vyšší.

-ma-

Pražská ulice před rekonstrukcí

foto -lč-

Pražská ulice po rekonstrukci

foto -ma-

JÁ BYCH RÁD K BETLÉMU...

Kdo by neznal známou koledu a kdo by nenavštívil o nejkrásnějších svátcích v roce nějaký betlém s Pannou Marií, Josefem a od štědrovečerní půlnoci i s Ježíškem. Prostě klasická vánoční atmosféra, kdy k rozsvícenému vánočnímu stromku patří svatá rodina. Každému se vybaví jesličky s volkem a oslíkem zahřívajícími svým dechem narozeného Ježíška, s ovečkami, či dokonce velbloudem.

Letošní advent by měl přinést betlém i do Líbeznic a doplnit tak svátečně rozzářenou část náměstí před kostelem. Nápad se zrodil v hlavě starosty a rada obce ho pak posvětila. A kdo by mohl betlém oživit? Kdo jiný než výtvarník Miro Jakubčík, autor líbeznické „fazole“.

K VÁNOCŮM PATŘÍ I SVATÁ RODINA

Už asi jen někteří si vybaví název toho originálního díla, který překvapivě nezní „Fazole“, nýbrž „Objekt vnitřní vnější“. Jak nám v říjnu řekl sám autor, jedná se vlastně o „nádherně uzavřenou věc“. A právě v podobném duchu se ve výtvarnické hlavě zrodila myšlenka pojmout betlém zcela jinak: „Betlém přece není o těch zvířátkách. Myslím, že je dobré udělat esenci, která něco říká, a nemá cenu kolem toho dělat takovou divočinu. Takto uzavřená věc bude vyhovovat víc. Mně tedy určitě. Snad se přidají i další,“ říká autor budoucího líbeznického betlému Miro Jakubčík. V ateliéru mu pod rukama vyrostl hliněný model svaté rodiny v životní velikosti – Panna Maria chová Ježíška, ke kterému shlíží otec Josef. Ještě zbývá dokončit draperii a začne se odlévat negativ. A z negativu se odlíje pozitiv, což je ještě tak 1,5 měsíce práce.

Když Bůh dá, tak vánoční Líbeznice ozdobí betlém vskutku unikátní. A svatá rodina se stane další z mnoha líbeznických rodin, které se spolu sejdou u slavnostního rozsvícení vánočního stromu.

-lč-

Výtvarník Miro Jakubčík

foto -mk-

TÉMA

VÝSTAVA 100 LET REPUBLIKY

Sté výročí založení Československé republiky u nás prožíval snad každý. Zvláště intenzivní byly oslavy a akce na půdě naší Základní školy a Základní umělecké školy.

Na hodinách výtvarné výchovy, pracovních činností a spousty dalších předmětů tak vznikla a vzniká spousta unikátních děl i projektů. Děti z celé školy například vyrobily před oslavami neuvěřitelných 1 370 vlajek naší republiky. Z nich pak 235 ozdobilo před oslavami budovu Rondelu. Pohled na ni byl nezapomenutelný.

Vyučující Základní umělecké školy potom pojali oslavy jako nádhernou přehlídku výtvorů a výkonů

svých žáků. Bylo tak možno zhlédnout výstavu nazvanou „100 let republiky“, nainstalovanou v prostorách haly Na Chrupavce. Samotné zahájení výstavy proběhlo v pátek dne 26. 10. 2018 ve večerních hodinách. A byla to opravdu vernisáž s plnou parádou. Představila se na ní spousta malých i větších hudebníků a zpěváků. Posluchači tak mohli slyšet například několik prvorepublikových písní z děl Voskovce a Wericha. Kromě výkonů zpěváků-solistů byla obdivuhodná také vystoupení všech hráčů na hudební nástroje a pěveckého sboru. Vyvrcholením vernisáže bylo několik skladeb v provedení dechového souboru ZUŠ, který opět ukázal, jak velké pokroky dělá.

VÝROČÍ 100 LET REPUBLIKY JSME OSLAVILI VÝSTAVOU A VERNISÁŽÍ

Samotná výstava také stála za to. Bylo možno zhlédnout opravdu kvalitní práce, které pan učitel Radek Macke a žáci výtvarného oboru ZUŠ velmi

citlivě naaranžovali. Obrazy a obrázky tak byly uspořádány do několika pásem s tematikou založení republiky a prvních let jejího fungování. Bylo možno vidět například různé návrhy známek, variace na barvy naší státní vlajky nebo podobizny T. G. Masaryka a dalších významných osobností spojených se založením naší republiky.

Vernisáž i samotná výstava byly tedy opravdu něčím jedinečným. Bylo vskutku zvláštní a velmi dojemné vidět kluky a holky, které běžně potkáváte ve skateparku nebo u školy, na kole nebo jen tak s taškou, najednou v úplně jiném světle, když se z nich vyklubali zpěváci, muzikanti a malíři, před jejichž výkonem člověk smeká. Nutno ale dodat, že sami by to v žádném případě nedokázali. Velký dík za jejich úspěch patří především jejich učitelům ze ZUŠ a také vedení naší Základní školy a Základní umělecké školy za podmínky, které dětem vytváří. A samozřejmě jejich rodičům.

Oslavy stého výročí založení naší republiky jsme v Líbeznici zahájili přehlídkou pilné a poctivé práce našich dětí i dospělých. A to je určitě nad jakékoli dlouhé řeči a projevy!

Pavla Zarembová

Dětský sbor ZUŠ Líbeznice

foto archiv ZUŠ

Starší žáci hudebního oboru

foto archiv ZUŠ

OBECNÍ POLICIE

NEBEZPEČNÝ CESTUJÍCÍ

V dopoledních hodinách dne 7. 11. 2018 požádal operační důstojník PČR hlídku Obecní policie Líbeznice o součinnost při zjištění pohybu autobusu linky č. 358 v katastru obce Líbeznice. Podle sdělení operačního důstojníka se v autobusu měl nacházet muž, který před několika minutami v Neratovicích ohrožoval stříelnou zbraní další osoby.

Hlídka zastavila uvedený autobus v obci Líbeznice na křižovatce ulic Mělnické a Zdibské. V autobusu provedla prohlídku a mezi cestujícími byl podle popisu okamžitě zjištěn pachatel, který byl z autobusu bezpečně vyveden. U muže byla provedena bezpečnostní prohlídka a na místě, kde v autobusu seděl, byla hlídkou mezi sedadly nalezena maketa stříelné zbraně.

Na místo se následně dostavila hlídka obvodního oddělení PČR Odolena Voda a tři hlídky pohotovostní motorizovaná jednotka PČR Správy hl. m. Prahy.

Zajištěný muž byl i s maketou zbraně předán hlídce obvodního oddělení PČR Odolena Voda, která muže po nezbytných úkonech eskortovala na obvodní oddělení PČR Neratovice, kde budou zahájeny úkony trestního řízení pro podezření z přečinu nebezpečného vyhrožování.

Rudolf Sedlák

Záběr z bezpečnostní kamery

OCENĚNÍ STRÁŽNÍCI

Ve středu 7. listopadu před slavnostním ustavujícím jednáním zastupitelstva obce Líbeznice převzali vrchní strážník Rudolf Sedlák a starší strážník Bc. Jiří Vacek z rukou kpt. Mgr. Josefa Zalabáka, koordinátora územního odboru Policie České republiky Praha venkov – východ, pamětní medaili vedoucího územního odboru plk. Mgr. Rostislava Šlajse za dlouhodobou aktivní spolupráci s Policií České republiky v oblasti veřejného pořádku a boje s kriminalitou v rámci působnosti Obecní policie Líbeznice.

Z rukou starosty obce Mgr. Martina Kupky poté vrchní strážník Rudolf Sedlák převzal pamětní medaili obce Líbeznice „Za věrnost“ za 12 let služby pro obec Líbeznice a starší strážníci Bc. Jiří Vacek a Přemysl Fiala za 5 let služby pro obec Líbeznice.

-IČ-

Ocenění strážníci Rudolf Sedlák a Jiří Vacek

foto Jiří Dalecký

PODZIMNÍ TVOŘIVÉ ODPOLEDNE

Měsíc říjen nás v letošním roce podaroval krásným počasím, a proto jsme si ve školce užívali končící léto především na zahradě. Přesto jsme se nevyhnuli povinnostem, které nám ukládá školní vzdělávací program. Každý týden se tak děti měly možnost dozvědět a naučit něco nového. Sledovali jsme změny počasí, čarování přírody, dozrávání ovoce a zeleniny, jejich sklizeň. Všimli jsme si změny v oblékání při ochlazení a při té příležitosti se děti začaly učit správnému postupu v oblékání.

Ale nezapomínáme ani na hry, a to také podzimní. V tomto duchu jsme pojali i naše první letošní „Tvořivé odpoledne“ pro rodiče. Každý rodič, který v úterý 23. 10. přišel, si mohl společně

se svojí ratolestí vytvořit podzimní zápič v podobě draka. Nejenže rodiče dostanou příležitost strávit příjemné odpoledne se svým dítětem v prostorách školky, ale poznají i kamarády svého potomka.

MOC JSME SI UŽÍVALI TEPLÉ PODZIMNÍ DNY A PESTŘE SE ZBARVUJÍCÍ PŘÍRODU KOLEM NÁS

V měsíci říjnu jsme opět jako každoročně zahájili pravidelné pondělní návštěvy solné jeskyně v Letňanech. Letošní školní rok jsme se setkali s rekordním počtem zájemců.

V říjnu nechyběly pravidelné hudební dílny ani pojízdné divadlo s názvem „Princezna a drak“. Zkrátka a dobře, u nás není o zábavu nouze.

Jiřina Svobodová

Vlastní výrobek „na jedničku“

foto archiv MŠ

PO STOPÁCH HISTORIE ZÁMKU LOUČEŇ

Dne 26. září vyrazili žáci druhého stupně líbeznické školy na další tradiční zámeckou exkurzi. Tentokrát bylo velmi složité zvolit správnou lokalitu. Celý druhý stupeň letos navštěvuje více než 250 žáků a takové množství dětí se už jen tak někam nevejde.

DALŠÍ „STOPA“ DO PROJEKTU

Z mnoha variant jsme nakonec vybrali zámek Loučeň. Tam nás přivítali velmi srdečně, a to bez ohledu na počet žáků. Líbeznice mají na zámku velmi dobré jméno. Náš pan starosta Martin Kupka totiž hrál významnou roli při pokládání základního kamene zámeckého labyrintu.

Žáci líbeznické školy

foto autorka

Pro nás to byl opravdu vyvedený den. Pěkné počasí a prohlídka zámeckého areálu i zámku samotného byly pro všechny velkým přínosem. Výlet se nám také hodil do seznamu letošního projektu

školy, který nese název „Stopy“ a v němž putujeme po stopách významných událostí a osobností Čech.

Radka Kostková

NÁVŠTĚVA VÝSTAVY OBRAZŮ FRANTIŠKA KUPKY

Koncem října jsme ve Valdštejské jízdárně navštívili výstavu Františka Kupky, jednoho z nejvýznamnějších českých malířů. Těto kulturní události se zúčastnily třídy 8.A, 7.C, 6.A a 6.B.

Nechali jsme se unést do světa barev a fantazie. Všichni žáci měli za úkol vybrat mezi uměleckými díly několik favoritů. Nebylo to jednoduché, jedno dílo bylo totiž zajímavější než druhé. Výstava byla obohacena interaktivní částí, kde jsme si mohli vyzkoušet hry s barevnými spektry. Celý výlet vyvrcholil procházkou v krásné Valdštejské zahradě. Vydařilo se nám pěkné počasí, tak jsme mohli v klidu na sluníčku rozjímat o nově nabytých dojmech a informacích. Takové umění dá zabrat, a tak nám vyhládlo. Proto jsme se ještě (k velké radosti všech zúčastněných) na zpáteční cestě stavili v McDonaldu, abychom doplnili chybějící kalorie.

Výstava je opravdu unikátní, představuje nám celoživotní dílo tohoto geniálního malíře. Můžeme ji všem doporučit.

A. Marie Hlaváčková, 8.A
Vendula Štikarová, 8.A

Valdštejská jízdárna Pražského hradu

foto autorky

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

ŘÍJEN A ZAČÁTEK LISTOPADU 2018 V ATLETICKÉM ODDÍLE

Oddílové závody 6. října 2018

V sobotu 6. října 2018 proběhly již tradiční oddílové závody na Duhovce. Počasí nám přálo, teplo bylo skoro jako v létě, a tak se závodilo v tričkách a kraťasech, nádherně. Rodiče, sourozenci, babičky a dědové usilovně fandili a povzbuzovali všechny závodníky.

Závody byly určeny pro všechny naše ročníky, tj. 2003–2013, a závodilo se v různých disciplínách podle věku dětí, ve sprintu na 50 m nebo 60 m, v běhu na 200 m, ve skoku do dálky či z místa, v hodu raketkou, tenisákem, oštěpem či ve vrhu koulí. Každý ročník závodil minimálně ve třech, čtyřech nebo pěti disciplínách, které se vyhodnocovaly zvlášť. Hlavně proto, aby se na stupínky vítězů dostalo co nejvíce dětí a každý mohl ukázat, v čem vyniká. Rozdal se neskutečný počet medailí – celkem 64 sad medailí a diplomů!

ZAJÍC ATÍK BYL VE STŘEHU

Všichni – organizátoři i účastníci – jsme se shodli, že to byla povedená akce. a těšíme se zase nejen příští rok na říjen, ale také na lednové oddílové halové závody na Chrupavce dne 19. ledna 2019.

Oddílové závody

foto archiv TAL

Druhý ročník Podzimního běhu na Duhovce 3. 11. 2018

V sobotu 3. listopadu 2018 se uskutečnil 2. ročník Podzimního běhu na Duhovce. Vzhledem k předpovědi počasí jsme se trochu báli, že účast nebude velká, vzhledem k tomu, že noc přelétla a ještě v 7 hodin ráno mrholilo. Po 8. hodině se ale mraky a déšť umoudřily a na startu první a zároveň nejmladší kategorie v 11 hodin z mraků občas vykouklo i sluníčko. A tak se na startu postupně vystřídalo skoro 120 závodníků.

Běžecské tratě byly různorodé, od 250 m pro nejmladší účastníky až po necelých 1 500 m pro do-

Vítězné dětské kategorie Podzimního běhu

foto archiv TAL

spěláky. Letos totiž byla novinka – závod byl určen i pro dospělé. Běželi hlavně rodiče malých závodníků a ukázali svým ratolestem, že se za své rodiče rozhodně nemusejí stydět.

Všechno sledoval ostřížím zrakem také atletický maskot zajíc Atik, který nám pomáhal předávat ceny zejména nejmladším účastníkům běhu.

Děkujeme všem za super atmosféru na obou závodech a těšíme se na další atletická setkání.

Tým Atletiky Líbeznice

LÍBEZNICEMI PROŠLA HISTORIE

Rok 2018 byl v Líbeznici opravdu jubilejní. Naše republika oslavila sto let, před 95 lety byl založen první líbeznický skautský oddíl a baráček XVI. župa Karla Havlíčka Borovského, jejímiž členy jsou líbezní baráčníci, slavila 85 let svého trvání.

Baráčekové oslavy půlkulatých narozenin začaly velkolepým průvodem místních tetiček a sousedů z okolí, kterému vévodilo čtrnáct praporečnicků nesoucích slavnostní baráčekovo-vlastenecké vlajky. Počasí bylo více než dobré, proto se průvod setkal s nemalým zájmem občanů. Vlastní oslavy probíhaly ve velkém sále v hale Na Chrupavce, která se z tělocvičny proměnila ve vskutku důstojné místo pro oslavu 85. výročí založení.

SLAVNOSTNÍ PRŮVOD LÍBEZNICKÝCH BARÁČNÍKŮ

Chtěla bych touto cestou poděkovat panu Řápkovi z Bořanovic a jeho kapele, Anetce Růžičkové z Baště za přednes básně, tetičkám z Vínové za Besedu, pěveckému sboru Valeriana z Odolny Vody, všem čtrnácti praporečnickům, všem našim tetičkám a sousedům za pomoc. Velký dík patří i těm, kteří ač nejsou členy, odvedli kus práce a jejichž pomoci při přípravě oslav si velmi vážím.

Děkujeme obci Líbeznice za poskytnutí nejen finanční podpory, ale i prostoru pro oslavu, obecní policii za zajištění bezpečnosti slavnostního průvodu a také Zahradnictví Líbeznice za jejich krásné květinové dary.

Vörösová Věra, syndička OB

Tetičky a sousedé

foto archiv

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

35. VEJŠLAP POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

V sobotu 13. 10. 2018 proběhl již 35. Vejšlap povodím Mratínského potoka. Od rána jednotlivým účastníkům přálo počasí, které bylo po celý den slunečné. Na startu se účastníci mohli povzbudit výtečnou kávou či horkým nápojem připraveným Alenou Hanzalovou ze Žluté karty. Během trasy se cyklisté a turisté posilňovali dobrotami, jež poskytl jeden ze sponzorů – Globus Čakovice, který místní akci podporuje již řadu let. Ti, kdo se vydali po svých, poznali krásy okolních obcí a jejich zákoutí, která ze silnice člověk leckdy nevidí. Cyklisté zavítali do okolí Brandýsa. Značnou část účastníků nadchla atmosféra hradu Jenštejn při jeho návštěvě či prohlídka Katovny v Brandýse, kam měli díky Oblastnímu muzeu Praha-východ vstup zdarma.

I když trasy nebyly nejkratší, na tvářích zúčastněných bylo vidět, že si akci užili.

Zdeněk Šimerka

V jenštejnském podhradí

foto autor

LÍBEZNICKÝ KOLOBĚH NA HVARU

Koncem léta náš tým Líbeznický koloběh vycestoval na sportovně-odpočinkovou dovolenou na ostrov Hvar. Spolu s námi se vypravilo hned 56 nadšenců. Obavy byly obrovské, aby všichni byli spokojeni, aby se líbilo, aby chutnalo, aby byl program dostatečně pestrý, aby si účastníci zájezdu vyhovovali. A věřte, že to byla paněčka jízda!

Jelsa, hvarské městečko, kde jsme pobývali, je kouzelné místo s nádherným okolím, poskytujícím spoustu aktivit a kulturních možností. Nikdo z nás nebyl líný ráno brzy vstávat a začít den aktivně. Na pobřeží moře s vycházejícím sluncem nám krásnou hodinu jógy připravila profesionální cvičitelka Marкета. Svým cvičením si získala naprosto každého.

Po startovací hodině jógy si dobrovolníci mohli jít pod odborným vedením zaběhat do vedlejšího přístavištního města Vrboska (pohled na tyrkysovou modř a vůně borovic rapidně a podvědomě krátily kilometry) nebo si ještě zacvičit ve svižném tempu, posílit svalové partie, přiučit se bojovému umění.

V CHORVATSKU NA HVARU? TO BYLA JÍZDA 😊

Jiná skupina nadšených cyklistů již brzy zrána vyjžděla za východem slunce na nedaleké vrcholy. Moc si užívali krásné výhledy a také až osmíkilometrové sjezdy dolů. Odpoledne jsme trávili u moře. Na kole jsme poznávali nejrůznější rozmanité panenské pláže. Navečer si děvčata na terase u bazénu zatančila v rytmu salsy, rumbly či čači zumbu.

Během týdne jsme uskutečnili i celodenní výlet do starobylého města Stari Grad, cyklo-pěší výstup na nejvyšší vrchol ostrova Sveti Nikola (výhled z vrcholu byl naprosto famózní), večerní výlet do hlavního města Hvar.

Po večeri bylo příjemné jít se projít do centra města, ochutnat místní víno – gemišt, proška – nebo si zatančit za doprovodu živé hudby na terase hotelu. Protože v tomto období na ostrově dozrávalo hroznové víno, mohli jsme zažít i místní vinařské slavnosti. Máme i jiné kulturní zážitky, například akci, kdy 300 let staré koráby tančily na moři, nebo vystoupení mezinárodních skupin.

V den odjezdu všechny obavy padly, všichni byli spokojeni, všem velmi chutnalo, program byl pestrý, vytvořila se nová přátelství a navíc jsme zažili společně spoustu, spoustu legrace.

Moc rádi bychom uskutečnili takový prima zájezd i v příštím roce.

Tento rok by vás Líbeznický koloběh ještě rád pozval 7. 12. na Vánoční večerní běh a 8. 12. na rodinný závod Andělská cesta.

Budeme moc rádi, když přijдете a podpoříte naše nadšení a naše heslo „Hýbe se celá rodina!!“.

Monika Šponerová

„Bojovníci“ v akci

foto archiv Koloběhu

Koloběžci na cestách

foto archiv Koloběhu

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

PELMEL
Z RŮZNÝCH
OBDOBÍ

Toto jest šestá kniha od roku 1951, do níž zapisuji události obce Líbeznice. Do dílu I. psal záznamy Karel Zima roku 1925 a 1926 a potom já roku 1951 až 1953. Tento díl obsahuje některé děje do roku 1945, rovněž tak díly II., III. a V. Do IV. dílu píši, co se událo po roce 1945.

Díly II., III. a V. jsou původně pamětními knihami tří bývalých spolků, do jejichž zbylých listů jsem zanesl různosti z minulých dob Líbeznic. I sem hodlám vepsati dějepisnou směr, jak se mi podaří ten který příběh získati.

Díly II., III., V. a tento VI. nepovažuji za oficiální letopisy obecní, nýbrž toliko za příruční knihy obsahující záznamy z různých dob. Těch ať použije pozdější a zdatnější kronikář k sepsání chronologické a systematické kroniky.

V Líbezních čp. 177 na den sv. Anny léta Páně 1958

Bohuslav Zadák, 72letý důchodce

Z různých dob

I.

První srpnovou sobotu r. 1933 v 17 hodin zaútočila na kostelní věž v Líbezních tak strašlivá větrná smršť spojená s deštěm, že věž se zakolísala i zachvěla. Většina stromů na hřbitově vzala za své. Uragán se prudce hnal v úzkém pásu východním směrem a zahradníku Františku Váňovi v Měšicích sebral 20 oken z pařeniště. Váňa je potom hledal, ale nenašel nic, ani stopu po nich. Při bystřině mezi oběma bažantnicemi v Měšicích stávaly obrovské bílé topoly o průměru kmene 1 m. Tyto velikány – v počtu přes dvacet – vichřice nesmírnou silou vyvrátila z půdy i s kořeny, ty byly v okruhu o průměru 8 m. Mnoho lidí, ba až z Prahy, přišlo pak zhlédnouti tuto jakoby zázračnou zkázu, nevidanou spoušť.

II.

Za pár let po první válce světové kladli drenáže za stodolou u čp. 35 (František Tišnovský) a našli kostry skrčenců s obličejí k východu. Byly u nich i nádobky, meče, jež se rozpadávaly. Kostry byly malé postavy. Přijeli sem dva páni z Prahy a kosti odvezli. Nad kostrami byly placaté kameny.

III.

Dne 6. prosince 1912 ve tři čtvrtě na jednu letěl tudy v aeroplánu inž. Kašpar ve výši 150 m z Mělníka do Prahy. Právě se tady konal hrabecí hon.

IV.

První autobusy zde jezdily r. 1912 až 1914, ovšem špatně a nepravidelně. Patřily Rezáčovi v Zárybách a ten je prodal Krymlovi. Jeho autobusy pak tudy jezdily přes Chabry za republiky a za okupace do r. 1949, kdy všechny soukromé linky převzal stát. Silnice k nádraží byla stavěna r. 1906.

V.

Akáty u kostela – dva dosud stojí – byly sázeny na paměť svatby korunního prince Rudolfa r. 1881.

VI.

Soudní síň, ilustrovaný týdenní zpravodaj vážných i veselých soudních případů, píše dne 19. 9. 1925 na str. 408: K trestnímu soudu v Praze bývají v pondělí do věznic voděni zmodřinovaní posvícenští rváči. Jsou přivázeni v drožkách z nádraží za náležitého ozbrojeného doprovodu jinoši pořezení a pobodaní a přebírá je lékař vězeňské nemocnice. Nejpovedenější posvícení měli v Líbezních. Tam odtud přivezli mladíka, z něhož visely nejen cáry obleku, nýbrž i cáry zubů.

Před 40–80 lety (pozn.: psáno v roce 1958) snad žádná muzika (taneční zábava) se neobešla bez prance. Ale šenkýř Tišnovský v čp. 44 uměl se zbavit rváčů. Jednou taky popadl chlapa, jenž se pral v šenkovně, a vyhodil ho oknem ven. Dareba tam dopadl na brány. Před hostincem bývala tehdy prohlubeň, v níž stávaly hospodářské stroje. Jindy hostinský vhořel do chlívka. Po roce 1890 stávaly v průčelí domu čp. 44 dvě sochy.

AD

OBEČNÍ KNIHOVNA

POSEZENÍ
S HARMONIKOU SE
STALO PŘÍJEMNOU
TRADICÍ

S Václavem Mikolášem ze sociálního výboru pořádáme dvakrát ročně pro naše milé seniory zábavu v podobě setkání s harmonikou a písničkami. Zdomácněl nám zde harmonikář pan Josef Jelínek pro svůj humor, neutuchající dobrou náladu a nespočet písniček, které sype ze své harmoniky.

SENIORI SE DOBŘE BAVILI,
VŠICHNI JSME SI SPOLEČNĚ
ZAZPÍVALI

Vždy má s sebou milý dámský doprovod, který hraje na housle. Tentokrát to byla Nora Sýkorová-

Hudebníci se svými posluchači

foto -ad-

Romanovská, která zahrála mimo jiné „Montiho čardás“ na přání. Po celou dobu se společně zpívaly písně v lidovém tónu. Píseň „Malí hoši černovlasí“ vzbudila v jednom posluchači vzpomínky na dobu, kdy mu tihle píseň zpívala jeho maminka.

A naši senioři dostali od Jany Perglové (dáma, která provázela pana Jelínka na housle na jarním setkání s harmonikou) krásné barevné notýsky. To

aby si mohli zapisovat své nejoblíbenější písničky. Máme s Václavem Mikolášem radost, že se Posezení s harmonikou vždy povede a vzbudí v našich seniorech dobrou náladu, chuť si zazpívat, sejít se a celkově si užít dvě hodiny pospolu.

Na shledanou opět na jaře!

AD

STRAŠIDELNÝ
VEČÍREK

Knihovna má velmi přátelský vztah s Živou angličtinou. Společně s Pavlou Zarembovou jsme v minulém roce uskutečnily více akcí a vždy byly úspěšné. Nemohly jsme opomenout anglosaský svátek Halloween a pozvaly jsme děti na podvečer plný kouzel a strašidel. Děti přišly ve strašidelných kostýmech, účastnily se hry v angličtině na procvičení nových slovíček, naučily se novou písničku „Walking Down the Street on Halloween Night“. A když se setmělo,

musely projít stezkou odvahy, která je otestovala ve vědomostech o Halloweenu, pomáhaly přelévát upíří krev, poznávaly strašidelné předměty a zlatou tečkou na závěr stezky bylo lovení netopýřů ve slizu (fuj).

Nechybělo ani originální občerstvení – krvavá bábovka, dýňová polévka a bonbony ve tvaru strašidel.

Na úplný závěr večírku proběhlo vystoupení pro rodiče, kterým děti zazpívaly strašidláckou písničku a společně s rodiči ochutnávaly dýňovou polévku a koláče.

Děkujeme všem za pomoc a vytvoření zábavné akce pro děti.

AD

Z vystoupení „strašidel“

foto -ad-

Muži 28. října a vláda po roce 1918

pokračování z minulého čísla

JIRÍ STŘÍBRNÝ (1880–1955)

Československý politik, novinář, majitel bulvárních novin a účastník prvního odboje.

V roce 1911 se stal poslancem Říšské rady (celostátní parlament), usedl do poslanecké frakce Český národně sociální klub. Ve vídeňském parlamentu setrval do zániku monarchie.

V roce 1917 se zapojil do odbojového hnutí Maffie. V červenci 1918 se stal členem Národního výboru a 14. října 1918 pomáhal organizovat stávkou. V letech 1918–1920 byl poslancem Revolučního národního shromáždění. Mezi lety 1918 a 1926 byl ministrem pošt a telegrafů, ministrem železnic a ministrem národní obrany.

Za nacistické okupace se stáhl z politiky, a třebaže nacisty nepodporoval, byl po osvobození na základě retribučního dekretu postaven před Národní soud a odsouzen k doživotnímu žaláři. Přestože měl Antonínem Zápotockým přislíbenou amnestii, zemřel roku 1955 ve valdické věznici.

VAVRO ŠROBÁR (1867–1950)

Lékař, profesor Komenského univerzity v Bratislavě (od roku 1935) a jedna z nejvlivnějších postav meziválečné slovenské politiky. Roku 1906 kandidoval do Uherského sněmu. Do roku 1918 působil také jako lékař v Ružomberku.

Jméno Slováků podepsal v říjnu 1918 zákon o zřízení československého státu. Stal se prvním ministrem pro správu Slovenska, jehož prvotním úkolem bylo zajistit politické a administrativně právní začlenění Slovenska do nové republiky.

Byl také ministrem zdravotnictví a školství a v letech 1925–1935 byl senátorem Národního shromáždění ČSR. Postupně se však z politické scény vytrácel. Vrátil se do ní až po druhé světové válce, v únoru 1945 se stal ministrem pro sjednocení zákonů ve druhé vládě Klementa Gottwalda.

Zemřel 6. 12. 1950 v Olomouci, pohřben je v Bratislavě.

FRANTIŠEK SOUKUP (1871–1940)

Český sociálnědemokratický politik, novinář, publicista a právník. Roku 1896 vstoupil do sociálnědemokratické strany, stal se jejím funkcionářem a redaktorem jejího deníku Právo lidu. Od roku 1907 působil jako poslanec Říšské rady. Roku 1913 byl zvolen, jako historicky první sociální demokrat, do pražského obecního zastupitelstva. Za první světové války byl účastníkem domácího odboje. V první československé vládě (vláda Karla Kramáře) Soukup zasedl v letech 1918–1919 jako ministr spravedlnosti Československa. V parlamentních volbách v roce 1920 získal za sociální demokraty senátorské křeslo v Národním shromáždění. V senátu zasedal až do jeho zrušení do roku 1939. Po německé okupaci byl ihned zatčen gestapem v Kolíně, záhy byl propuštěn a opětovně uvězněn v září 1939. Po opakovaných intervencích Emila Háchy a Aloise Eliáše byl propuštěn, ale na následky podlomeného zdraví krátce nato 11. 11. 1940 zemřel.

MARMAGIHO AFÉRA

V nově vzniklé republice se do oslav památky Jana Husa snažili v červenci 1925 zasahovat duchovní představitelé zastupující papežský stolec. Tyto snahy však byly novou vládou razantně odmítnuty.

Vznikl tak diplomatický konflikt, který se rozhořel mezi Československou republikou a představiteli Vatikánu v souvislosti s oslavami památky Jana Husa.

Jiří Stříbrný

foto Google

Vavro Šrobár

foto Google

Byly uspořádány velkolepé oslavy, kterých se účastnily všechny významné osobnosti politického života v čele s T. G. Masarykem. Proslov přednesl profesor Husovy teologické fakulty Ferdinand Hrejsa. Sám prezident byl proslovem a náladou mezi lidmi natolik dojat, že namísto státní vlajky nechal na Hradě vyvěsit husitský prapor. Tento čin byl katolickou veřejností pochopen jako provokace a největšího odsouzení se mu dostalo právě v oficiálních vatikánských kruzích. Vatikán se cítil hluboce uražen, a rozhodl se proto odvolat svého zástupce z Prahy. Odvolaným náměstkem byl papežský nuncius Francesco Marmaggi.

PRVNÍ A DRUHÁ REPUBLIKA

První vláda zvaná „vláda všennárodní koalice“ vládla od listopadu 1918 do července 1919. Jejím předsedou byl Karel Kramář, ministrem zahraničních věcí Edvard Beneš, ministrem vnitra Antonín Švehla, ministrem financí Alois Rašín a ministrem vojenství Milan Rastislav Štefánik.

Už od roku 1920 se ukázalo, že rozhodující slovo v nejdůležitějších politických záležitostech má mimoparlamentní uskupení zvané „Pětka“. Pětku tvořili představitelé pěti nejsilnějších politických stran: agráři, lidovci, sociální demokraté, národní socialisté a národní demokraté.

V tomto dvacetiletém období (1918–1938) se konaly čtyři volby, vystřídal se deset premiérů a devatenáct vlád. Během této doby se dostala nová republika do konjunktury, symbolem úspěchu byly takové firmy jako Baťa, ČKD Praha, Zbrojovka Brno, Škoda Mladá Boleslav, Tatra Kopřivnice, oděvní závody Prostějov. Československo stálo na 10. místě ve světové průmyslové výrobě a na 17. místě ve výši národního důchodu, stabilizovala se měna. Přesto byla řada věcí, které se vlivem okolností nedařilo uskutečnit. Nezdařila se industrializace Slovenska, československá ekonomika byla zatížena také dluhy z války. Republika platila příspěvek za osvobození, převzala část dluhů Rakouska-Uherska. V roce 1929 vypukla hospodářská krize, která zasáhla celý svět. V Československu zasáhla nejprve zemědělství a posléze i průmysl. Finanční krize se nejvíce projevila roku 1934, kdy došlo k devalvaci koruny. Začalo se silně radikalizovat dělnické hnutí a nacionalismus. Volby v únoru 1935 představovaly boj o charakter republiky (demokracie, integrita státu – ano, nebo ne). Dne 23. 9. 1938 vyhlásuje československá úřednická vláda mobilizaci, následuje mezinárodní konference v Mnichově a poté podepsání tzv. mnichovské dohody o odstoupení československého pohraničí Německu. Toto období

František Soukup

foto Google

označujeme jako druhou republiku (od 29. 9. 1938 do 15. 3. 1939).

Tomáš Garrigue Masaryk ve svém projevu, který na půdě parlamentu přednesl v roce 1928, uvedl: „Pohlédnu-li zpátky, na těch prvních deset let, řekl bych zase: pohádka, zázrak. Začínali jsme s holýma rukama, bez armády, bez státotvorné tradice, s hroutící se valutou, za hospodářského rozvratu, za obecného úpadku kázně, s dědictvím dualismu, s irendentou ve vlastních hranicích, uprostřed států zmítaných otřesy zprava i zleva: my, tísnění malými prostředky, odvyklí vládnout, málo naklonění poslouchat, skoro neznámí světu. A přece jsme v této zkoušce obstáli, a obstáli jsme čestně: dali jsme obnovenému státu ústavu, organizovali jsme administrativu a armádu, čelili jsme hospodářské tísní, národnostnímu rozvratu a mezinárodním konfliktům. Naše úkoly bývaly těžší, než jsme si přiznávali: a přece jsme vybudovali stát, který požívá důvěry za hranicemi a – což je ještě důležitější – důvěry nás samých, nás všech.“

/zdroje Wikipedia, internet/

AD

 POZVÁNKA

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ TANEČNÍ ŠKOLY

Taneční škola Dany Gregorové pořádá v sobotu 8. prosince v 11 hodin ve velké tělocvičně sportovní haly Na Chrupavce VÁNOČNÍ AKADEMII.

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI.

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

7. 11. 1811 narozen český spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek Karel Jaromír Erben – *Kytice z pověstí národních, České pohádky*

8. 11. 1900 narozena americká spisovatelka Margaret Mitchell – *Jih proti Severu I. a II.*

13. 11. 1850 narozen skotský prozaik, esejista a básník Robert Louis Stevenson – *Klub sebevrahů, Ostrov pokladů, Podivný případ Dr. Jekylla a pana Hyda*

16. 11. 1810 narozen český básník Karel Hynek Mácha – *Máj, Marinka, Cikáni*

30. 11. 1835 narozen americký novinář, spisovatel a humorista Mark Twain – *Dobrodružství Huckleberryho Finna, Millionová bankovka a další příběhy, Yankee z Connecticutu na dvoře krále Artuše*

Kalendář akcí pro rok 2018–2019

2018

- 24. 11. Úvodní ples sezony
- 2. 12. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
- 5. 12. Mikulášský koncert ZUŠ
- 7. 12. Vánoční večerní běh
- 8. 12. Andělská cesta
- 17. 12. Vánoční taneční akademie ZUŠ
- 19. 12. 7. vánoční Líbeznění ZUŠ
- 24. 12. Vánoční sousedské setkání

2019

- 26. 1. Líbeznický ples
- 30. 1. Koncert žáků ZUŠ

Stonožka Líbeznice ve spolupráci s MAS Nad Prahou o.p.s. srdečně všechny zvou na další kreativní setkání

KURZ VÁZÁNÍ ADVENTNÍHO VĚNCE

VÁNOČNÍ DÍLNA PRO DĚTI

- sobota 1. prosince 2018
- od 10.00 a od 13.00 hodin v Rondelu

PŘIHLAŠOVÁNÍ

Vánoční dílna – bez registrace

Kurz vázání věnců – do 28. 11. na adrese stonozkalib@gmail.com. S sebou si přinese svíčky dle vlastního výběru, zahradnické nůžky a případně tavnou pistoli. Kapacita je omezena.

Účastnický poplatek činí 300 Kč za věnec, 50 Kč za dílnu pro děti.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Středočeský kraj

MAS
NAD
PRA
HOU

**Bydlím tady,
s Vámi**

**Domov je dar,
který když najdeme,
jsme nejbohatší.**

Nevíte si rady s prodejem/koupí/
pronájmem nemovitosti?

Nevíte za kolik můžete prodat/koupit/
pronajmout nemovitost?

Nevíte jak připravit nemovitost na
prodej/pronájem?

Potřebujete zajistit prodej/koupí/
pronájem bez stresu a
chcete ušetřit čas a peníze?

Máte jakékoliv dotazy ohledně
nemovitosti?

Ráda poradím, pomohu, zařídím.

Olga FILKOVÁ

Vaše realitní makléřka

M: +420 777 011 781

E: olga.filkova@re-max.cz

RE/MAX Anděl

Ostrovského 253/3

150 00 Praha 5 - Smíchov

RE/MAX
Anděl

PŘEHLED BOHOSLUŽEB S HUDBOU V KOSTELE SV. MARTINA V LÍBEZNICÍCH VE VÁNOČNÍM OBDOBÍ.

Neděle 2. 12. – 18 hod.

ADVENTNÍ KONCERT

Účinkuje: Kalokagathia – sbormistr R. Šlinc
Líbeznický komorní orchestr – dirigent P. Smékal
M. Kozáková – soprán sólo
K. Chudobová – flétna
J. Buňata – trubka
L. Stollová – varhany

24. 12. Štědrý den (pondělí) – 22 hod.

KOLEDY A PASTORELY ČESKÝCH MISTRŮ

Účinkuje: Líbeznický komorní chrámový sbor
Skupina trubek z Bořanovic
Lucie Stollová – varhany

31. 12. Silvestr (pondělí) 16 hod.

J. J. RYBA: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ PRO SÓLA, SBOR, ORCHESTR A VARHANY ZA ÚČASTI SPOJENÝCH SBORŮ:

Líbeznický komorní sbor, sbor kostela sv. Ignáce Praha,
sbor kostela sv. Petra a Pavla a orchestru sestaveného
z Líbeznického komorního orchestru a hudebníků
z různých těles z Prahy, Líbeznice a okolí a sólistů
z Filharmonického sboru

Řídí Lucie Stollová

/Knihovna Líbeznice

VÁNOČNÍ VEČER KNIHOVNY

Nalad'te se s námi na Vánoce
hudbou, povídáním, zpěvem, vánočním punčem
a hudebním překvapením

Malá tombola kavárny Žlutá karta a knihovny

středa 12. prosince 2018 od 18:30
kavárna Žlutá karta
(sportovní hala na Chrupavce)

ŽLUTÁ
KARTA

Stonožka Líbeznice ve spolupráci se sportovním klubem R TEAM
všechny srdečně zve na

VÁNOČNÍ večerní BĚH

Pátek
7. 12. 2018

Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

★ Závod v běhu na trati 5 km

Prezence: 18:15–18:45
Start: 19:00
Startovné: 100 Kč (přihlášení elektronicky)
150 Kč (přihlášení na místě)

Akce je zařazena do cyklu běžeckých závodů Běh metropole.

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY: čelovka a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickykolobeh.cz a www.behmetropole.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Za podporu dále děkujeme firmám: Česká masna, Barvy laky Janů, Joma sport, hotel Antýgl.

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na tradiční akci

ANDĚLSKÁ CESTA

Sobota
8. 12. 2018

Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

Soutěž pro rodiny s dětmi na trase 2 km

Registrace: 16:00–16:30 (start po registraci)
Startovné: 150 Kč za rodinu

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY:
baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ:
www.libeznickykolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.
Za podporu dále děkujeme firmám:
Česká masna a Barvy laky Janů.

Adventní víkend nad Prahou

1. - 2. prosince 2018

BAŠŤ

1. 12. 10.00 - 16.00

Adventní tvoření, Centrum pro rodinu Pohoda

2. 12. 16.00

Slavnostní instalace betlému a rozsvícení vánočního stromu, Páves

HOVORČOVICE

2. 12. 17.00

Rozsvícení vánočního stromu, palouk u hlavní silnice, Revoluční ulice

HUSINEC

2. 12. 16.00 - 18.00

Adventní trhy, koncert a rozsvícení vánočního stromu, u penzionu Egida, ŘEŽ

KLECANY

1. 12. 14.00

Vánoční tvoření, zasedací místnost MěÚ Klecany

2. 12. 17.00

Rozsvícení vánočního stromu, nám. Třebízského

KOSTELEČ NAD LABEM

1. 12. 16.00

Rozsvícení vánočního stromu, městská část Jiřice, U Kapličky

LÍBEZNICE

1. 12. 10.00 a 13.00

Adventní tvoření, budova ZŠ a ZUŠ Líbeznice - Rondel

2. 12. 13.00

Vánoční trhy na náměstí

2. 12. 17.00

Zpívání koled na náměstí

2. 12. 17.30

Rozsvícení vánočního stromu a odhalení betlému

2. 12. 18.00

Koncert v kostele sv. Martina

MÁSLOVICE

1. a 2. 12. 10.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

Výstavy Betlém z másla a Chanuka nejsou Vánoce, Muzeum másla Máslovice

MĚŠICE

1. 12. 13.00 - 18.00

Adventní Měšický Jarmark s Mikulášskou stezkou pro děti, CVC Měšice

1. 12. 17.00

Rozsvícení vánočního stromu u budovy OÚ Měšice

MRATÍN

1. 12. 9.00

Staročeský jarmark spojený s dvanáctým ročníkem Mistrovství ČR v přípravě bramborového salátu - Vitana majonéza Cup 2018

NERATOVICE

2. 12. 10.00

Svatobarborský vánoční jarmark s kulturním programem a rozsvícením vánočního stromu, nám. Republiky

2. 12. 16.00

Mikulášská nadílka v DDM

ODOLENA VODA

2. 12. 10.00 - 18.00

Vánoční trhy

M A S
N A D
P R A
H O U

Místní akční skupina
Nad Prahou
www.nadprahou.eu

Středočeský kraj

ŠKOLIČKA SEDLÉC

Nově otevřená
školička - jesle v Sedlci u Líbeznic
přijme od 1/2019

na HPP, nebo zkrácený úvazek
učitelku, chůvu nebo zdravotní
sestru
pro děti ve věku 1-4 roky.

Kontakt: 724 136 563
602 189 954

Domov je dar, který když najdeme, jsme nejbohatší.

Kdo odpovídá, v případě, že nejsou vystaveny Průkazy energetické náročnosti domu (PENB)?

Už delší dobu platí, že KAŽDÝ prodávající (resp. majitel nemovitosti) musí zajistit energetický průkaz v době, než začne nemovitost nabízet. Majitelem domů je většinou Společenství vlastníků bytových jednotek, příp. soukromý vlastník.

V případě, že MAJITEL DOMU energetický průkaz nezpracuje, je povinen označit pro inzerci nabízeného bytu celou nemovitost písmenkem G, tedy nejhorší energetickou třídou, což však poškozuje zájmy prodávajících. Tím však není majitel objektu ochráněn před případnou kontrolou ze strany Státní energetické inspekce a vystavuje se riziku sankce až do výše 100.000 Kč u fyzických osob a až 200.000 Kč u osob právnických.

Cena PENB se u rodinných domů pohybuje v řádu tisíců korun, u bytových domů potom vyjde až na desítky tisíc.

Obraťte se na mne i vy se svojí otázkou.

Olga FILKOVÁ
Vaše realitní makléřka
M: +420 777 011 781
E: olga.filkova@re-max.cz

RE/MAX Anděl
Ostrovského 253/3
150 00 Praha 5 - Smíchov
RE/MAX
Anděl

Olga

Prodej mléka ze dvora

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

CZ-BIO-001

T: 603 414 692

www.biomleko.eu

Nordic telecom

Konečně je tady! První 5G internet na doma

Přinášíme k Vám superrychlý internet, který letí!

- + 100 Mb/s za 255 Kč na prvních 6 měsíců při objednání do 30. 11. 2018
- + 40 Mb/s za 95 Kč na prvních 6 měsíců při objednání do 30. 11. 2018
- + Stabilita a spolehlivost díky vyhrazenému 5G pásmu
- + Neomezený datový limit (žádný FUP)
- + Jednoduše, online, bez smluvních závazků
- + Venkovní anténa a Wi-Fi router v ceně služby
- + Internetová televize Nordic TV s až 120 kanály

www.nordictelecom.cz

www.kompostarna.cz
přijímá bioodpadu CZS 00950

**KOMPOST
ZEMINA
SUBSTRÁT
KŮRA
PÍSEK
KÁMEN**

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

PO-PÁ:8-16 hod. SO+NE:9-12 hod.
T: 603 414 692

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA NA CHRUPAVCE

středa 5. 12., od 17.00 do 20.00

vstupné: 100 Kč/dítě, 40 Kč/dospělý

V ceně je zahrnuto:

nadílka pro děti, mikulášský čaj a sladké občerstvení
pro rodiče, dětská diskotéka, soutěž o ceny

**Prodej vstupenek v kavárně Žlutá karta
1. 11.–30. 11. 2018.**

Kapacita je omezena.

Vstup pouze s předem zakoupenou vstupenkou

Pořádá kulturní výbor obce Líbeznice
za podpory Žluté karty a DJ Dino.

ŽLUTÁ KARTA
CAFE & BAR